

Nr. 7. den.

Red. Raad Nystad 25. aargang

Därlig fiske

Etter det „Kometen“ får høre fra Nuuudal, har det ikke vært noe fiske i Nuuudalvatnet i høst. Gjæmme har forliq vært gammelmangel.

Slikk imøve!

Bildereprosasje fra ungdomsskoleet i Sandnessjøen er lagt fram hos Chr. Wälvik. Bildene var fått den uøle kritikk fra alle hold.

Her blev der at have ryktes fæltisk
han var mere naturlig på billedet sammen
med sin pige, men han i virkeligheden
er. Og det må jo ses i vanne braktene
for billedet.

Fæltens dagene.

Fæltens dagene opprømt med sol
og enkelte regnbygger over himmel, og
gør byggenes ungdom en aning om en
strålende fest. Alle har det brødt med
de forberede sig til denne store ceremonier
som er på tapetet. Det er i år 25 års
siden ungdomsdagene "Fæltens" blev skiftet,
og en slik begivenhet måtte jo ikke gå
forbi uden oppmerksomhet. Det ligner til
de bli en fest som det skal ala søgn om
i mange hundre år etter.

Magne, leder av de og regjering, har
vudd og dæmt sitt sine kårhode for å
fjerne på noe viktig god underholdning.
Ja slike skypen som skal bli selvske
Falkbergs teater store sensasjon. Statens
Magne, har har grisket og lukt på på
dette at høret har kærmet seg på hans
høytrillende hode. Så stoff min det vel
være som sier sels, og ikke slikt
høys som de ellers, med store anstengde

frampåer, med Oslo dialekt.

Nå kommer inn litt for festen begyner
og ser oss om. På "store studio" er
pyntet med de vakreste roser og busker
som pelus og fialer og klærer.

Komiteen har målt nye kulisser
og pyntet dem så det er ikke til å
kjenne igjen.

Lille sal er ordnet til restaurant,
Der får man kjøpe alt i sigaretter,
kaker, kaffe, vin, øl og ja man sagt
alt hvad livet lyder en salte kule.

Nu varigod å ha plass, for vi
begyner festen. Formannen, Nygård,
hvis mine er påsett vi blank til denne
begivenhet og skinner så vakert at det
er åndevindig med avnt. Ly på en
så lange have er der, og for festen med
en ueldingende tale. Han holder litt
i begyndelsen, for det er ikke så greit å
være formann en slik dag, men etter at
han har turt i seg et ønert, kommer
han på glid, og det går som smert.
Han over laget og ser blandt avnt, at
med slike formann i episken, er vi blitt
et lag som en som like høye etter man
til. De bare på alt vi har fått gjort
siden krigene: Vel til kjøbsent,
brandner i stovet, og flaggobang,

oppussert kopper, en mengde rør-
stoler og noen kopper, samt en kjøkkens-
benk og et reggskap. Tross dette har vi
intet på kassen selv av. Og når har
vi laget planer for de neste 25 år.
Huset skal males innvendig, og taket
skal males ute. Med hensyn til
taket er det jo rikt av rikt med,
så det tørker jo ikke akkurat med
mangel. Så har vi planer til et noen
over kuller, men det har vi over-
latt til sambeholden i ordene, da det vil
bli alt for stor oppgave for laget.

Dette er bare et lite sammendrag av
saken.

Så blir det underholdning. Det
første vi hører er Signor som skal
synges en vise. Han kommer inn
og blir skændt tilbake i tulle.
Han ut ikke om han skal være å synges
"Blåvispoken", hans yndlingsmelodi.
Puppletimen blir innelig og Signor setter
igang. Han synger, og først mormen
seg hjertelig, hvad det nu kan komme
av.

Så følger sketser eller hverandre.
"Famnedansen" blir spilt da den har
nest framført bare to ganger tidligere.
Den er jo faktisk helt første da,

og det er jo ikke rikt at alle har
sett den før.

Skuespillet blir på høydepunktet
når kassene kommer fram og forbyr
at det er en anledning å få kjøpt kopper.
Det er bare å stikke ut i restauranten
å kjøpe kaker som mange er vil ha for
30 en stykket, fantastisk billig.

Det blir et svært stort og sammensatt
av skinner og latter mens en spiller.

Resten part er dannerisiteten. Det
er liksom den som setter kopper på
kransetaken. Men det blir ikke stort bedre
med musikken enn med sketsene. Det
er de gamle og utelitte toner som
"Middelen" og "Pjelleblang" som synges
ut fra de meget respektable musikere.
Men selv om en sking går på gitar
eller at knappene på trekkspillet klinger
seg fast slik at det blir et helt skinnende
av tone, gjør ikke det noe særlig. Det
blir bare flere pårør i musikken mens de
setter seg sking på gitar og dasker
til spillet om knappene kommer ut igjen.
Skændende part. Men først skinner dansen
og er liksom fullt ut det som den gamle
musikken.

Orkestret har for underholdningen fremmet bare
i noen papirløser som de første.

Disse heter med et fint navn noe som
hrompet, kvanitt eller sakrofan, alt
eller som en blir enig til. For mange
medkommende føles det som et og at de
når man kan lysen i gjerningen fra en, og
for manns, hordens tennene sine oss at
det er skilt for i kuld, og legger for
det delige samner.

Men samneret er nok ikke skilt
for de fleste, der de vandrer sammen,
for og for ut i lysmørke natten.

Der tok for manns felt av unge-
kanna sine.

Frømann. Compair.

Loimann er nok til alt det.

Dele er en prestend som mange har
fraværet og ~~for~~, men skal jeg gi et
strålende eksempel på det.

Når på Sueda var det en kaldt og
og kjikk godt, og ingen kunne besytle
han for å være en pigens gens.

Han arbeidet i V. E. Traustid og
avanserte fort til toppstilling og der
laget med en dyblykt av det gjeldne.

Uten så en kald var han utover i
av greda, og ser truff

han en pigelitt som sette hans skinn-
kjule i brann.

Hvordan tiden ser ut og hvordan tiden speidde
i kjule en slik kald og ulig for som
omfekte, det ikke jeg, for jeg kan ikke
bratt den ene å se henne, men jeg begynner
omfekte tidt fra barnskinn av så jeg
er sikker på at det måtte være sterke
omfekte tiden brakte for å se han i sine
klo's. Men vil jeg oppfordre samtlige
medlemmer dit å hjelpe til og løse når
kjære for manns fra de lukan som binder
han og binder han i å drive laget
med den kraft som han gjorde mens
han kunne var fri og frakt. Ja et
krafttak for vår kjære sjef.

Samtidig kan det hende som de avskubende
oppsynet på kvinnes list og skilt.

Gjette, ikke fall for fristelse, men
ski dannelsen og skuta mot kvinnes angrep
på vår umkorsstand.

Hilsen

er glad og fri tungt.

Tmt.

Sig du den kuldene da ha skid so
vå jule å kjort i lastbil?

Ja va da den der stegge røde, på e så
Hvann framme? Ja akkurat. For sin

Waar ho' ik te nemen?

Nu ik niet ikte, men kan te
nu ikte, men kan da va te te te te,
da sig ikte e.

Waar ikte da men e te te ikte.
God outt.